

“Опозиційний блок” припиняє існування: будуть дві нові партії

Читати на руском

Додати як бажане джерело в Google

“Опозиційний блок” припиняє існування: будуть дві нові партії

“Опозиційний блок” припиняє існування. Будуть дві нові партії.

Джерело видання з керівництва партії “Опозиційний блок” повідомило, що вже прийняте остаточне рішення про поділ політичного проекту між двома групами її головних бенефіціарів.

З одного боку – це Сергій Львовчкін, Дмитро Фірташ і Юрій Бойко, а з іншого – Рінат Ахметов та його команда. Олігархи так і не змогли дійти компромісу і вирішили остаточно розійтись. Кожен гратиме свою пісню, відповідно – будуть створені дві нові політичні сили.

Поділ відбуватиметься приблизно порівну – так само, як і формувався двома групами співзасновників список цієї партії на минулих парламентських виборах. До кожного з політичних новоутворень увійде приблизно по двадцять чинних депутатів від “Опоблоку”. Ймовірно, партія на основі групи Ахметова налічуватиме трохи більше людей.

Розкол назрівав вже давно, оскільки найбагатший чоловік цієї країни Рінат Ахметов має свої погляди на ситуацію в країні, які не збігаються з баченням Львовчкіна та Фірташа, котрих однозначно не влаштовує нинішній політичний розклад у Верховній Раді.

Власне, саме формування “Опозиційний блок” було політичним шлюбом з розрахунку. У Ахметова / Львовчкіна – віддавна складні стосунки. В часи президентства Януковича вони конкурували за сфери впливу в країні. Після Революції гідності ситуативне об'єднання було вимушеним кроком обидвох сторінок. Спрацював інстинкт самозбереження. Тільки таким вони мали шанс хоча б частково зберегти вплив на парламентські процеси.

В якийсь момент розкол став так само неминучим: будуть створені дві нові партії.

Одну з яких очолить Юрій Бойко, але, по факту, технічним співголовою буде Сергій Львовчкін. Чи буде Сергій Володимирович зовсім у тіні, де йому найкомфортніше – залежить від обставин. Наскільки реально впливатиме Фірташ, для якого, за нашою інформацією, вже підготували камеру в американській тюрмі штату Арканзас – питання риторичне.

Ймовірно, Фірташ стане “Лазаренком-2” у новітній українській історії. В арсеналі цієї групи, між тим, потужний медіа-ресурс – телеканал “Интер”. Але що буде з “Интером” – теж відкрите питання.

Однозначно можна сказати, що нинішній куратор інформаційної політики цього каналу, громадянин Російської Федерації Ігор Шувалов буде ключовим політтехнологом цього проекту. Якщо матиме можливість вільно перебувати на території України. Саого часу Шувалов, який постійно працює в нашій державі ще з президентських виборів 1999 року, мав українське громадянство, але втратив його згідно Указу тодішнього Президента Віктора Ющенка у 2005.

Також технологіями у новому проєкті Львовчкіна займатиметься його давній соратник Андрій Єрмолаєв. Робочий варіант назви – Партія розвитку України. У Львовчкіна вже була спроба розкрутити партію з такою назвою (де юре вона досі існує і контролювана ним) на чолі з Юрієм Мірошніченком та Сергієм Ларінім у 2014 році. Вони обидвоє нинішні депутати від “Опоблоку” і стовідсотково примкнуть до нового проекту їхнього багаторічного патрона. До речі, Ларін працював у Львовчкіна заступником, коли той очолював Адміністрацію Президента Януковича.

Іншу партію очолить Вадим Новинський, власник 25% найпотужнішого металургійного холдингу країни “Метінвест”, 75% акцій якого належить Рінату Ахметову. Те, що сам Ахметов буде в тіні і в публічному просторі навіть не підтримуватиме нову партію – очевидно. Але не менш очевидно, що Рінат Леонідович буде авторитетом #1 для цієї команди, і жодне стратегічне рішення без його відома і погодження прийматись не буде. В арсеналі Ахметова – найбільший в країні капітал, низка потужних медіа-ресурсів, сотні тисяч працівників його підприємств і т.д.

Щодо публічного лідера нової партії Ахметова, то попри відповідні амбіції Олександра Вілкула її очолить Вадим Новинський.

Православний олігарх, який активізувався в медіа-просторі після подання Генеральної прокуратури на дозвіл на притягнення його до кримінальної відповідальності, в декількох інтерв'ю наголошував, що не збирався виходити активно в інформаційний простір. І, мабуть, він в цьому ширий. Принаймні з літа 2013, відколи Вадим Владиславович став депутатом на довиборах по округу в місті Севастополь, аж до літа 2016 року не проявляв особливої публічної активності. Але історія з поданням ГПУ поставила Новинського в ситуацію, коли він був вимушений змінити свій спосіб життя. При тому, що у нього була альтернатива – покінути і з парламентською діяльністю і не з'являтися на території України до кращих часів. Більше того, основним місцем проживання колишнього громадянина Росії Вадима Новинського навіть в часи його депутатства у Верховній Раді залишався Санкт-Петербург, де постійно мешкає його сім'я. Крім того, він має нерухомість в інших країнах, в тому числі виллу на сонячному острові Сардинія в Італії.

Але обрав інший шлях і пішов ва-банк, подаючи претензії Генпрокуратури як політичні репресії і переслідування не лише персонально його самого, а і Української Православної Московського Патріархату, з якою у олігарха склались особливі стосунки. Після втечі у Росію в 2014 році олігарха Віктора Нусенкіса Новинський лишився єдиним потужним спонсором УПЦ МП, зміг посприяти обранню близького до себе митрополита Чернівецького і Буковинського Онуфрія предстоятелем цієї церкви. За словами очевидців, нині Вадим Новинський найбільше впливає на процеси в УПЦ МП, полир те, що є людиною світською, правда, навчається в духовній семінарії і прислужує паламарем в Іонінському монастирі.

У контексті нового політичного проекту цілком зрозуміло, що православний олігарх всіляко використовуватиме подання на притягнення його до відповідальності, щоб подавати себе у образі “мученика-страстостерпця”, головного опозиціонера режиму Порошенка” Ба більше, Новинський разом з Ахметовим вже прийняли рішення, що Вадим Владиславович балотуватиметься в Президента на наступних виборах. Вочевидь, шансів на перемогу у нього об'єктивно немає. А от завоювати значну частину симпатій пострегіональського електорату, “іконою для проросійського виборця” – шанси у Новинського високі. Зауважимо, що публічний лідер іншої групи Юрій Бойко теж балотуватиметься в Президенти, що загальновідомо.

Нові політичні сили матимуть ті ж соціальні лозунги, апелюватимуть до одного і того ж сегменту виборців і, певно, матимуть ідентичні програми та риторику в медіа-просторі. Єдина можлива різниця – партія на чолі з Новинським, ймовірно, більше згадуватиме про православні цінності, враховуючи специфіку її публічного лідера. “Родзинка” тут у тому, що Ахметов – мусульманин.

Проте, у двох нових партій на основі “Опозиційного блоку” будуть діаметрально протилежні позиції стосовно питання перевиборів парламенту і найближчого майбутнього країни в цілому. Що власне і стало останньою краплею, яка спричинила розкол.

Партія Ахметова-Новинського матиме на меті постійно підтримувати доброзичливий діалог з Адміністрацією Президента, не буде “хитати” на перевибори і, можливо, ситуативно підтримувати провадну коаліцію, коли тій не вистачатиме голосів для притягнення того чи іншого питання у Верховній Раді. У коаліції такі проблеми – як відомо, постійно.

Партія Львовчкіна-Фірташа-Бойка натомість тісно співпрацюватиме з “Батьківщиною” Юлією Тимошенко. Фактично цей процес давно розпочався і координує його кум Віктор Медведчук. Ціль – дострокові парламентські перевибори за будь-яку ціну. Зрозуміло, що Тимошенко спростовує і до останнього буде спростовувати будь-яку співпрацю з Львовчкіним (який, до речі, у 2011 році був одним з ініціаторів її арешту), щоб не мати через це електоральних втрат на Центральний і Західний України.

Однак, синхронність дій і схожість риторики – очевидні. А чи не щоденні появи Юлії Володимирівни на каналі “Интер” – тому чітке підтвердження. Як і публічний захист цього каналу з вуст Тимошенко, коли праві організації і ветерани добровольчих батальйонів проводили різні акції з вимогою заборонити трансляцію “Інтера”.

Щодо юридичної сторони “оформлення розлучення”, ймовірно, частину депутатів – одну групу, що були обрані за списком “Опоблоку”, за їх згоди виключать з фракції, щоб у них не було загрози втратити мандат. Мажоритарники, які захочуть приєднатися до цієї групи вийдуть з фракції самі – над ними Дамоклів меч втрати мандату не висить. Така специфіка чинного законодавства. Далі – мажоритарники, які вийшли з фракції, і списочники, з неї виключені, створюють нову групу в парламенті за механізмом, згідно якого у цьому скликанні були створені групи “Воля народу” і “Відродження”.

Ті, що лишаться – перейменують фракцію (точніше, те, що від неї лишиться) під назву своєї нової партії. Теоретично можливий й інший сценарій – саморозпуск фракції “Опозиційний блок” і створення двох юридично нових груп у парламенті.

Щодо персоналій. Відомо, що до групи Ріната Ахметова точно увійдуть, крім згаданих вище Новинського і Вілкула, народні депутати: Тетяна Бахтєєва, Юрій Воропаєв (координував депутатів Ахметова всередині фракції “Опоблок”), Наталія Королевська, Олександр Долженков, Олексій Білий, Ігор Шурма (син якого Ростислав керує одним з підприємств Ахметова), Дмитро Шленов, Юрій Солод (чоловік Королевської), Сергій Сажко, Олександр Нечасєв, Юрій Мороко, Андрій Кісельов, Дмитро Колесніков, Юхим Звягільський та брати Дмитро і Михайло Добкіни.

У свою чергу членами групи Сергія Львовчкіна, окрім його самого, Бойка, Ларіна і Мірошніченка, стануть: Євген Бакулін, Сергій Дунаєв (зять Бойка), Юлія Іоффе, Іван Мирний, Василь Німченко (близький до Віктора Медведчука), Юрій Павленко, Михайло Папівє і, звичайно, сестра Львовчкіна Юлія.

Особливої уваги заслуговує перехід у партію Львовчкіна депутата Нестора Шуфрича, який мав досить складні з ним відносини. У 2009-му конфлікт між нинішніми союзниками дійшов до бійки, коли Шуфрич вдариє Львовчкіна кулаком в обличчя Львовчкіна.

Різкий у висловлюваннях і дїях Шуфрич нарався на бійку і в цьому скликанні парламенту, коли після образливих слів з його вуст на адресу Олега Ляшка, вже Шуфрич отримав сам кулаком в обличчя від депутата з Радикальної партії Ігоря Мосійчука. Присутність Нестора Івановича саме у новому проєкті Львовчкіна продиктовано його багаторічною дружбою і координацією дій з Віктором Медведчуком. Між іншим, свого часу і сам Віктор Медведчук, тодішній глава Адміністрації Президента Кучми, конфліктував з молодим помічником Президента Сергієм Львовчкіним. Чи дійшло тоді до бійки – точно не відомо.

Натомість нині – у Медведчука з Львовчкіним чудові стосунки і повна співпраця.

На радість кураторам у Кремлі.

Настя Ковалевич
для ІНФОРМАТОРА

Теги: Політика Опозиційний блок

Юлія Більченко
ВИПУСКОВИЙ РЕДАКТОР

17 січня 2017 р., 09:14

Переглядів: 14892

Коментарі: 0

Роздрукувати

Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus